

Bryssel den 2 december 2019
(OR. en)

14745/19

ENFOPOL 526

LÄGESRAPPORT

från: Rådets generalsekretariat

av den: 2 december 2019

till: Delegationerna

Föreg. dok. nr: 14138/19

Ärende: Rådets slutsatser om Europols samarbete med privata parter
– Rådets slutsatser (2 december 2019)

För delegationerna bifogas rådets slutsatser om Europols samarbete med privata parter, som antogs av rådet vid dess 3735:e möte den 2 december 2019.

Rådets slutsatser om Europols samarbete med privata parter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

SOM BEAKTAR fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 87 och 88 om polissamarbete och Europols uppgifter, samt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol),

SOM NOTERAR att enligt ovannämnda instrument ska Europol stödja och stärka medlemsstaternas polismyndigheters och andra brottsbekämpande organs insatser samt deras ömsesidiga samarbete för att förebygga och bekämpa allvarlig brottslighet; i detta sammanhang bör Europol stärka sin roll som EU:s centrum för information om brottslighet inom de gränser som fastställs i fördraget,

SOM BEAKTAR den allt snabbare utvecklingen av modern teknik och den därav följande ökningen av allvarliga brott som begås online, på den mörka webben eller med hjälp av denna teknik,

SOM ÄR MEDVETET OM att Europol på ett mer verkningsfullt sätt kan fullgöra sin uppgift som fastställs i de ovannämnda instrumenten om Europol snabbt kan samla in och behandla tillgängliga uppgifter i dagens snabbt föränderliga onlinemiljö, inklusive uppgifter som begärts och erhållits direkt från privata parter, trots Europols skyldighet att underrätta de berörda nationella behöriga myndigheterna i medlemsstaterna så snart dessa har identifierats,

SOM ANSER att privata parter spelar en allt viktigare roll när det gäller att förebygga och bekämpa brottslighet som möjliggörs av informationsteknik eftersom de ofta innehar stora mängder personuppgifter som är relevanta för brottsbekämpande insatser och därför behöver rättslig säkerhet om de ska överföra personuppgifter till Europol,

SOM FRAMHÅLLER att den nuvarande rättsliga ramen, i synnerhet artiklarna 17 och 26 i förordning (EU) 2016/794, begränsar Europolis förmåga att i sak behandla uppgifter som erhållits från privata parter, i den mån det krävs att uppgifterna först överlämnas genom andra kanaler¹, vilket kan medföra betydande förseningar och i slutändan göra dessa uppgifter föråldrade eller inte längre relevanta för utredningen eller analysen,

som i detta avseende TILLÄGGER att den nuvarande rättsliga ramen också kan leda till en fullständig förlust av relevant information, t.ex. om en medlemsstat anser att uppgifter som erhållits från en privat part är irrelevanta och därför varken inleder en egen utredning eller konstaterar att det finns en grund för överlämning av dessa uppgifter till Europol, medan Europol, i enlighet med sitt uppdrag, kanske hade kunnat fastställa en koppling till en eller flera medlemsstater om den privata parten hade överfört uppgifterna direkt till Europol,

SOM ERINRAR OM att medlemsstaterna, på grundval av de senaste diskussionerna om möjliga sätt att ta itu med denna begränsning, som ägde rum i arbetsgruppen för brottsbekämpning den 11 juli² och den 16 september 2019³, insåg de operativa behoven och uttryckte stöd för behovet av att förse Europol med de verktyg som krävs för att Europol ska kunna fullgöra sina uppdrag,

som dock BEAKTAR att alla system för direkt överföring av uppgifter från privata parter till Europol bör grunda sig på ett förfarande med samtycke från medlemsstaternas sida som kan ske i form av en förteckning, som föreslås av Europol, över privata parter från vilka Europol skulle behöva ta emot personuppgifter. Förteckningen kan fastställas med jämna mellanrum av Europolis styrelse, som företräder de nationella myndigheterna.

¹ Dvs. från en nationell enhet eller en kontaktpunkt i ett tredjeland eller en internationell organisation, vilket specificeras närmare i artikel 26.1 a–c i Europolförordningen.

² Dok. 10494/19.

³ Dok. 11832/19.

SOM INSER att alla sådana system också bör vara frivilliga och fullt förenliga med grundläggande rättigheter och tillämplig lagstiftning, i synnerhet förordning (EU) 2016/679 (den allmänna dataskyddsförordningen), som, särskilt när det gäller skyddet av personuppgifter, också bör utgöra en tillräcklig rättslig grund för privata parter överföring av personuppgifter till Europol, samtidigt som Europol's stödjande roll bibehålls helt i linje med ovannämnda lagstiftning,

SOM BEAKTAR att det nuvarande systemet med samförståndsavtal för att reglera det strategiska samarbetet med privata aktörer kan behöva ses över för att införa en tydligare ram för direkt utbyte av personuppgifter, inbegripet en starkare roll för Europol's styrelse,

SOM PÅPEKAR att alla medlemsstater som berörs av de uppgifter som överförs till Europol av en privat part så snart som möjligt måste informeras genom Europol's nationella enhet,

SOM ERINRAR OM att privata parter som går med på att överföra uppgifter till Europol inte är statliga aktörer och därför inte bör förvänta sig någon återkoppling om användningen av dessa uppgifter eller möjligheten att införa hanteringsrestriktioner för de uppgifter som de har överfört,

- inser att det föreligger ett brådskande operativt behov för Europol av att kunna begära och ta emot uppgifter direkt från privata parter, samtidigt som Europolis stödjande roll respekteras när det gäller de insatser som genomförs av medlemsstaternas behöriga myndigheter,
- instämmer i att reflektioner om möjliga former för en sådan överföring ska fortsätta på alla lämpliga nivåer, under förutsättning att de ovannämnda grundläggande rättigheterna, såsom skyddet av personuppgifter och principerna om medlemsstaternas samtycke, frivillig överföring och avsaknad av återkoppling, respekteras,
- samtycker till att man tar upp Europeiska datatillsynsmannens yttrande under de kommande diskussionerna om Europolis möjlighet att ta emot personuppgifter från privata parter,
- uppmanar KOMMISSIONEN
 - att beakta dessa rådsslutsatser inom ramen för översynen av genomförandet av förordning (EU) 2016/794 när man undersöker praxisen med direkt utbyte av personuppgifter med privata parter,
 - att överväga att vid behov anpassa tidsplanen för ovannämnda översyn, framför allt med hänsyn till de europeiska brottsbekämpande myndigheternas behov av att hantera den pågående tekniska utvecklingen.
